

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1414

гр. София, 20.03.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
закрито заседание на 20.03.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Вladoва

като разгледа дело номер **2544** по описа за **2012** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 217 ал. 2 от ЗУТ във връзка с чл. 60 от АПК.

Съдия – докладчикът, след като се запозна с материалите по делото, установи, че жалбата отговаря на изискванията на чл.150 и чл.151 и чл. 152 от АПК. Настоящият съства намира, че макар да не е посочено правно основание да бъде поискано спирането от жалбоподателя, то следва да бъде определено от съда, като настоящият състав намира, че в конкретния случай е приложим чл. 60 от АПК, поради това, че чл. 166 ал. 2 се отнася за актовете, при които е допуснато предварителното им изпълнение с изрично изявление на административния орган, а в конкретния случай предварителното изпълнение е допуснато по силата на самия закон, поради което и е приложим чл. 60 от АПК.

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място] срещу Заповед № РД – 18 – 42 от 09.02.2012г. на Директора на Дирекция „Контрол по строителството” и с която е направено особено искане в настоящото производство за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповед № РД – 18 – 42 от 09.02.2012г. на Директора на дирекция „Контрол по строителството” на СО за премахване на незаконосъобразно поставен преместваем обект „павилион” по схема 6 и номер на павилиона от група 3, поставен на административен адрес: [населено място], [улица], посока Халите, след ъгъла на [улица].

Жалбоподателят иска спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед, като твърди и представя доказателства, че павилионът е поставен в съответствие с одобрена схема на главния архитект на С., сключен договор за наем и съответно издадено разрешение за поставяне № 1 от 02.04.2003г. Твърди, че от допуснато предварително изпълнение в случай на отмяна на оспорената заповед за него ще настъпят значителни, реални вреди и пропуснати ползи. Ответникът по жалбата Директорът на Дирекция „Контрол по строителството” на СО

не представя становище по направеното особено искане за спиране на предварително изпълнение допуснато по силата на закона, по съображения изложени по – горе.

В преписката по делото липсват доказателства кога жалбоподателят е бил уведомен за оспорената заповед, което е в тежест за доказване на административния орган, поради което настоящият състав приема, че искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение и жалбата са подадени в срок. Искането за спиране е подадено от надлежна страна - адресат на допуснатото предварително изпълнение – срещу акт, за който е законовопредвидена възможността допуснатото по силата предварително изпълнение да бъде спряно от съда. Във връзка с изложеното съдът счита, че искането е процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение е основателно.

Оспорената заповед № РД – 18 – 42 от 09.02.2012г. на Директора на дирекция „Контрол по строителството” на СО е от кръга на заповедите по чл. 217 ал. 1 т. 11 от ЗУТ, които подлежат на предварително изпълнение по силата на самия закон и чието оспорване не спира изпълнението им. Съобразно дадената от закона възможност жалбоподателят е поискал спиране на допуснатото от закона предварително изпълнение от съда на основание чл. 217 ал. 2 от ЗУТ, като е изтъкнал за това аргументи както следва. Жалбоподателят счита, че с допуснатото предварително изпълнение на заповедта би накърнило негови законни права и интереси, както и от премахването на описания павилион за него ще настъпят вредни последици от материален характер, като това се извлича от твърденията в жалбата.

Законът предвижда възможността изпълнението актове, които подлежат на предварително изпълнение по силата на самия закон, да бъдат спирани от съда, на основание чл. 217 ал. 2 от ЗУТ. ЗУТ обаче не е предвидил при наличието на какви условия съдът може да спре допуснато по силата на закона предварително изпълнение. Настоящият състав намира, че в този случай по аналогия следва да се приложи общата норма на чл. 60 АПК, действаща към момента на издаването им. Съответно при произнасяне по искането за спиране, съдът по аргумент от чл. 60 от АПК, както и от основанието, посочено в искането на жалбоподателя и от приложените към него доказателства, следва да прецени основателността му.

Настоящият състав намира, че в конкретния случай няма опасност да бъдат увредени сериозно обществени интереси, тъй като към момента павилионът е поставен на място, като дори и да засяга общински имот, то за това се дължи обезщетение за ползването на имота, порди което не биха били увредени обществени интереси. От представените по делото доказателства не е видно и че съществува опасност за живота или здравето на гражданите от съществуването на павилиона или пък че съществува опасност от осуетяване или сериозно затрудняване на изпълнението на оспорената заповед. Напротив от допуснатото по силата на закона предварително изпълнение и премахването на павилиона настоящият състав намира, че действително биха настъпили вредни последици за жалбоподателя, тъй като павилионът би бил премахнат, като в случай на отмяна на оспорената заповед, възстановяването му ще е свързано с множество разходи. На следващо място настоящият състав намира искането за основателно и тъй като при премахване на павилиона с предварителното изпълнение собственицата на павилиона би останала без доход, поради което съдът намира, че би било застрашено и здравето на собственицата на ЕТ, поради причинения стрес.

Във връзка с гореизложеното, съдът счита, че има основания и следва да се спре

допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената заповед до разрешаване на въпроса за законосъобразността на оспорената заповед с влязло в сила решение. Това е така, тъй като не са налице предпоставките, визирани в чл. 60 ал. 1 от АПК, наличието на които е презюмирал законодателят във всички случаи, в които е допуснал предварителното изпълнение на административни актове по силата на самия закон.

Воден от горното и на основание 217 ал. 2 от ЗУТ, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА изпълнението на Заповед № РД – 18 – 42 от 09.02.2012г. на Директора на дирекция „Контрол по строителството” на Столична Община.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази му част подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Предвид това, че жалбата отговаря на изискванията на чл. 150, чл. 151 и чл. 152 от АПК на основание чл. 154 ал. 1 и чл. 158 ал. 1 от АПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото в открито съдебно заседание на 26.04.2012г. от 14,00 часа.

КОНСТИТУИРА като страни в производството:

1. Жалбоподател:

1.1. [фирма], представлявано от М. И. Ц., с адрес за призоваване: [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. В. Н.

2. Ответник:

1.1 Директора на дирекция „Контрол по строителството” при СО, с адрес: [населено място], [улица]

ДА СЕ ПРИЗОВАТ страните по делото за насроченото открито съдебно заседание.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в тази му част не подлежи на обжалване.

Препис от определението на основание чл. 138 от АПК да се изпрати на страните.

СЪДИЯ-ДОКЛАДЧИК:

